

op 2 December 1811 is, vergeleken met de vorige opgewonden verslagen der verschillende feesten, wel zeer kort en sober gehouden. Misschien werkte hier ook toe mede het veranderen der courant in een advertentieblad. De heer Arrenberg was de eerste geweest die zijn blad in het Hollandsch en Fransch had laten drukken en hij had zich ook beijverd van af Zaterdag 27 Juli zijn blad te versieren met het nieuwe door den Keizer geschonken wapen; met het eerste was hij zelfs door De Mauvault in een beminlijk schrijven geluk gewenscht en thans werd zijn courant meedoogenloos teruggebracht tot advertentieblad. Bij dit feest had men de grootste moeite om rosières te vinden; in den schouwburg had een galavoorstelling plaats, waar het Fransche tooneel, onder directie van Meissner, La Rosière de Salenoy gaf.

In 1812 was de parade op 15 Augustus wel wat minder fraai dan in 1811 en 1810. Er was namelijk geen garnizoen meer in de stad. Wel verscheen er een nieuw corps, de z.g. garde soldée onder bevel van kapitein Van Rossen, sterk 5 officieren, 10 onderofficieren en 180 minderen, gekleed in blauwe rokken met witte opslagen en witte broeken. Hare oprichting was door den Keizer bij decreet van 27 November 1811 bevolen. Doordat Van Rossen met den bevelhebber der „sidentaie” nationale garde over de eereplaats bij de parade ruzie gehad had, liet de maire alleen de garde soldée paradeeren; als een kleine vergoeding mocht de état major der sidentaie in den stoet der autoriteiten medeloopen. Over de volgorde in dien stoet was er ook al steeds verschil van meening. Thans werd voorgesteld, dat de eerste plaats toekwam aan den admiraal, chef militaire. De Marivault gaf dien avond ten zijnen huize, thans het gebouw der Rotterdamsche Bankvereeniging, een groot diner, terwijl het volk in een tuin (?) op een extra fraai vuurwerk werd onthaald, waarbij wel 3000 menschen tegenwoordig waren. Het feest gaf den onderprefect Van Zuylen van Nyevelt, eerder landdrost van Drenthe, nog aanleiding aan al zijn ondergeschikte maires te schrijven om hem wel te willen opgeven de „témoignages d'amour et d'attachement”, die aan den Souverein gegeven zouden worden.